

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

De nefario Meletio. Capvt XXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

ANNO CHRISTI 325

Ἐξαπάτης ὄντωντες, ἀναπαλάσσω πα-
λιν καὶ τὴν περὶ τὴν διωασείδην ἄπολα-
βὴν ἐπιεσόντο. Ἐταμίον τούτων κα-
κία μηχανήματα πάμπολλα ὄντα, καὶ
πίστεως ἀσθεσίας ἔμπλεα τυγχάνοντα,
πρὸς τὴν Θεοδωλείου καὶ τῶν λοιπῶν
συπαραστάτων ἐκκλησιαστικῆν ἰσορρο-
πίαν βουλομένοις καταμαθεῖν παρε-
πέμψομι. βαδισά τ' ἐγὼ σὺν τοῖς πα-
τράσι ἐπὶ τὰ ἐξῆς, πρὸς ὧν ἡ τὴν Ἐπι-
σκοπῶν ἀπέστλε σὺν ὁδοῖς τοῖς ἀπο-
λειφθεῖσιν Ἐπισκόποις, Ἐταῖς ἐαυτῶν
Ἐθροικίαις· οὐ μὲν γὰρ ἀλλὰ καὶ ὁ νικη-
φόρος Ἐπιστολάτος βασιλεύς, εἰς σύστα-
σιν τὴν ἐκπεδίωσιν ἀγνοίας τῆς πίστεως,
καὶ τὴν ἀγίας ἐορτῆς τῆς πάσης, εἰς ἔλεγχον
τῶν τῶν ἀσθεσίας πρὸς τὴν Ἐπι-
στούπις γὰρ πᾶσι μεγαλοφυῶς συγκρο-
τηθείσης τὴν σὺν ὁδοῦ, καὶ θεοπροπίως ἐκ-
φωνηθείσης τῆς πίστεως, πάτε καὶ τὴν ἐκ-
κλησιαστικῆν ὀλιγαρχίαν τυπώσαντες ἀ-
παντα τοὺς ἀγίους πατέρες, δηλώσαι πᾶσι
τὰ ὠλεσμένα διὰ γραμμῶν πα-
σαις ταῖς ἐκκλησίαις οὐρανὸν ἀγίας τῆς
θεοδ' ἐκκλησίας ἐσπούδασαν, σὺν ἀ-
φαντες καὶ τὰ καὶ Μελέπιου.

Γεεὶ τῆς ἀμοσίου Μελεπίου.
ΚΕΦΑΛ. λγ'.

ΕΠΕΙ δὲ Ἐταμέπος τις ἐπισκο-
πῆς χροτονίας ἠξιομήτορας ἐπὶ
πολλοὺς τὸν Ἀρείου μανίας, διελέχθεις
ὑπὸ τῶν θεοτάτου Πέτρου Ἐτ' Ἀλέξαν-
δρέων ἐπισκόπου, τῆς καὶ τῶν Ἐμπερλέου
ἐπιφανῶν ἀναθησαμῶν, καὶ ταυρεθείς
ὁ αὐτὸς Μελέπος ἐκ ἐσερξέ τῆς κα-
ταυρέσεως ψήφον, ἀλλὰ τὴν τῶν Θεοαί-
δα Ἐτ' πρὸς πελάζουσαν Αἴγυπτον ἐ-
ρύβαν καὶ ζάλης ἐνέπλησσε, τυραννίδι
καὶ τῶν Ἀλεξάνδρου τῆς ἐπισκόπου χρω-
μήτος πρὸς ἐδρίας ἐγραφε τὸ κοινὸν
Concil. Tom. 2.

agere iterum, & priorem pote-
statem recuperare tentabant.
Sed illorum commenta pessima,
quæ plurima erant, & omnis imp-
ictatis plena, discere volentes,
ad Theodoritum ac reliquos hi-
storix ecclesiasticæ scriptores re-
miserim. Ego autem hinc oratio-
ne properabo ut ea quæ postea
secuta sunt, de quibus episco-
porum Concilium misit episto-
lam ad reliquos episcopos, & eo-
rum paræcias: quin etiam impe-
rator ipse semper victor & fide-
lissimus, ad constitutionem ex-
positæ sanctissimæ fidei & san-
ctæ festiuitatis Paschatis, ad
redargutionem patronorum imp-
ictatis. Post hæc enim omnia
magnifice conspirante Conci-
lio, & decenter promulgata fi-
de, cum omnia quæ ad rectam
ecclesiæ administrationem spe-
ctant, sancti patres constitui-
scent, omnia definita per literas
indicare omnibus quæ sub cælo
sunt sanctis Dei ecclesiis stu-
duerunt, subiungentes etiam
quæ ad Meletium pertinent.

De nefario Meletio.

CAPVT XXXIII.

QVONIAM autem Mele-
tius episcopus delectus non
multo ante Arii furorem, conui-
ctus a sanctissimo Petro Alexan-
drinæ ecclesiæ episcopo, & post-
ea martyrii corona exornato, &
episcopatu abdicatus, sententia
abdicationis non acquieuit,
sed Thebaidem & finitimam
Ægyptum tumultu ac procellis
contentionis impleuit, tyran-
nidem contra prærogatiuam se-
dis Alexandri episcopi vsur-
pans, conuentus episcoporum
LII ij

ad Alexandrinam ecclesiam scripsit, quæ de Meletio res novas moliente statuisset.

Epistola Concilii scripta sanctis Dei ecclesiis per Alexandriam, Aegyptum, Pentapolim, & Libyam, & omnem terram quæ sub cælo est, cleris etiam & populis orthodoxæ fidei, ab episcopis sancti Nicæni Concilii.

Sanctum & magnum Concilium, sanctæ & magnæ Dei gratia ecclesiæ Alexandrinæ, & dilectis fratribus, Aegyptum, Pentapolim, & Libyam incolentibus, & omnibus sub cælo Dei ecclesiis, cleris & populis orthodoxis, episcopi Nicææ Concilium celebrantes, salutem in Domino.

Socr. lib. 1.
c. 6. Theodor. lib. 1.
cap. 9.

QVONIAM Dei gratia & sanctissimi imperatoris Constantini, qui nos ex variis provinciis & ciuitatibus in vnum congregauit, magnum sanctumque Concilium Nicææ coactum, quæ ad ecclesiasticam fidem spectant in disceptationem vocauit: eaque literis ad vos perscribere necessarium visum est, vt intelligere possitis, cum quæ ibi in quæstionem & disquisitionem vocata, tum quæ decreta fancitaque sunt.

Primum igitur omnium perquisita sunt impia peruersaque Arii dogmata & sectatorum eius, coram sanctissimo imperatore Constantino: & placuit Concilio communibus suffragiis ana-

τῆς συνόδου πρὸς τὴν τῆς Ἀλεξανδρινῶν ἐκκλησίαν, ἀπὸ τοῦ τοῦ τύπου
* νεωτεροποιίας ἐνομοθέτησεν.

Συνοδικὴ ἐπιστολὴ γραφείσα τοῖς κτὶ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ Αἴγυπτον, καὶ Πεντάπολιν, καὶ Λιβύῳ, καὶ ταῖς κτὶ πᾶσαν τὴν ὑπὸ οὐρανὸν ἀγίας τῆς θεοῦ ἐκκλησίας, κληροῖς τε καὶ λαοῖς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, παρὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ ἀγίας συνόδου τῆς ἐπισκόπων.

Ἡ ἀγία καὶ μεγάλη συνὸδος τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης θεοῦ χάριτι Ἀλεξανδρινῶν ἐκκλησίας, καὶ τοῖς κτὶ τὴν Αἴγυπτον, καὶ Πεντάπολιν, καὶ Λιβύῳ, καὶ τοῖς κτὶ τὴν ὑπὸ οὐρανὸν ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς, κληροῖς τε καὶ λαοῖς ὀρθοδόξοις, ἐν Νικαίᾳ συνόδον συληροτησαντες ἐπίσκοποι ἐν κωλιῶν χαίρειν.

ΕΠΕΙΔΗ τῆς τοῦ Χριστοῦ χάριτος καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου βασιλέως Κωνσταντίνου σωταρχόντος ἡμᾶς ἐκ διαφόρων ἐπαρχῶν καὶ πόλεων, ἡ μεγάλη καὶ ἀγία συνὸδος ἐν Νικαίᾳ συληροτηθεῖσα τὰ τοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικῆς πίστεως διείληφεν, ἅπανα ἀναγκαῖον ἡμῖν ἐφαίνετο δημοπρατεῖν παρ' ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς διὰ γραμμάτων, ἵνα εἰδέναι ἔχητε, ἅπανα μὲν ἐκινήθη καὶ ἐξητάσθῃ, ἅπανα δὲ ἐδόξε καὶ ἐκράτησθαι.

Πρῶτον μὲν ἐν ἀπάντων ἐξητάσθαι τὰ κτὶ τὴν ἀσέβειαν καὶ παρανομίαν Ἀρείου καὶ τῆς συνὸς αὐτοῦ, ἧς τῆς τοῦ θεοφιλεστάτου ἡμῶν βασιλέως Κωνσταντίνου ἐπαμνηστικῶς ἐδόξε ἀναθε-

ANNO
CHRISTI
325.

μαποδύωαι αὐτὸν, & πῶ ἀσεβῆ αὐτῷ
δίδξαν, & τὰ ῥήματα, καὶ τὰ νοήματα
αὐτῷ τὰ βλασφημια, οἷς ἐκέχρητο
βλασφημῶν τὸ υἱὸν τοῦ θεοῦ, λέγων
ὅτι οὐκ ὄντων ἔστι, καὶ πρὶν γυνηθῆ-
ναι μὴ ἔστι, καὶ ἴω ποτε ὅτε οὐκ ἴω,
καὶ ἀπεξοισιότητι κακίας & ἀρεπῆς
δεικνὺν τὸ υἱὸν τοῦ θεοῦ λέγοντος, καὶ
κῆσμα· ταῦτα πάντα ἀνεδεμάπον ἢ
ἀγία σωόδου, οὐδὲ ὅσον ἀκοδοσαι τῆς
ἀσεβοῦς δόξης, καὶ τῆς ἀπονοίας, καὶ
τῆς βλασφημῶν ῥημάτων αὐτῷ ἀ-
ναγομένη. καὶ τὰ μὲν κατ' ἐμὲν τῷ
οἴου τέλοισ πενήκτε, πάντως ἢ ἀ-
κηκόατε, ἢ ἀκουσατέ, ἵνα μὴ δόξω-
μῶν ἐπεμβαίνειν αἰδρὶ δι' οὐκίαν
ἀμδρῆαν ἀξία τὰ πῆχιστα κομισα-
μῶν. ποσοῦτον δὲ ἴχμεν αὐτῷ ἀ-
σέβεια, ὡς καὶ παραπόλεσαι Θεω-
ναῖ τὸν ἀπὸ Μαρμαρικῆς, καὶ
Σεκουῦδον τὸν ἀπὸ Ἰτολεμαίδος·
τῶν γὰρ αὐτῶν κἀκείνοι σὺ πῶς
ἄλλοις πενήκασιν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἢ
τοῦ θεοῦ χάρις τῆς μὲν κακοδο-
ξίας ἐμείνης καὶ βλασφημίας, καὶ
τῶν προσώπων τῶν πολυσησάντων
διάσειν καὶ διαίρεσιν ποιήσασθαι τῆ
εἰρλωομένου ἀνάων λαοῦ, ἢ
λαδύερασε πῶν Αἰγυπθῶν· ἐλείπε-
το δὲ τὸ κατὰ πῶν προσπέσαι Με-
λετίου καὶ τῶν ὑπὸ αὐτῷ χειροτο-
νηθέντων· καὶ περὶ τούτου τῆς μέ-
ρουε ἀ' ἐδόξε τῆ σωόδου, ἐμφανί-
ζομῶν ἡμῖν ἀγαπητοὶ ἀδελφοί. ἐδο-
ξεν οὖν Μελέτιον μὲν, Φιλανθεσ-
πότην κληδέισι τῆς σωόδου· κα-
τὰ γὰρ τῶν ἀκριβῶν λόγων οὐδεμίας
συγγνώμης ἀξιοῦν ἴω· μένειν δὲ τῆ
αὐτῷ πόλει, καὶ μηδεμίαν ὄξοισίαν
ἔχιν, μήτε χειροτονεῖν, μήτε χειρίζιν,

thema denunciare & ei ipsi, & nefaria eius opinioni, & verbis sententiisque execrabilibus, quibus usus est ad Filium Dei blasphemis onerandum, dicens eum ex iis quæ non sunt esse, nec fuisse antequam natus esset: fuisse tempus aliquando cum non esset: Filium Dei libero voluntatis suæ arbitrio virtutis & vitii capacem esse inquam, & creaturam esse: quibus omnibus sanctum Concilium indicit anathema: imo vero ne pati quidem potest, ut vel impia eius opinio, vel amentia, vel blasphema verba ad aures perueniāt. Quem autem exitum consecuta sint res eius, omnino vel audiistis, vel saltem a nobis audietis, ne nos insultare homini videamur, qui meritas sceleris sui poenas luit. Tantum vero inualuit eius impietas, ut cum eo vna perierint Theonas Marmaricæ, & Secundus Ptolomaidis, episcopi: nam & illi cum aliis quibusdam eisdem malis affecti sunt. Verum cum iam Ægyptus non modo peruerfa illa opinione & blasphemia, sed etiam certis hominibus qui in populo antea pacato & tranquillo seditionem & discordiam concitare ausi sunt, Dei gratia penitus liberata esset: tamen petulantia Meletii & eorum qui ab illo in sacrum ordinem cooptati sunt, restabat adhuc: de qua re quid Concilium decreuerit, vobis carissimi fratres indicamus. Concilium clementius aliquando in Meletium animatum (nam summo iure nullam merebatur veniam) decreuit ut in sua ciuitate maneat, potestatem autem nullam habeat vel manus imponendi, vel admini-

strandī, vel quemquam ad munus aliquod ecclesiasticum deligendi, vel in aliena regione aut ciuitate eius rei gratia comparandi, sed vt solum dignitatis nomen retineat. Illi vero qui ab eo in sacrum ordinem lecti sunt, simul atque sanctiore ordinatione confirmati fuerint, ad communionem post hæc admittantur, & permittatur illis quidem honoribus frui, & sacris muneribus fungi; sed tamen omnibus in singulis paræciis & ecclesiis, qui sunt ab honoratissimo viro & collega nostro Alexādro ordinati, sint omnino inferiores. Quinetiam nulla potestas eis sit vel designandi quos velint, vel omnino quidquam faciendi absque consensu episcoporum catholicæ & apostolicæ ecclesiæ qui sub Alexandro sunt sanctissimo collega nostro. Hi autem qui Dei gratia & vestris precibus adiuti, ad nullum schisma deflexisse comperti sunt, & se intra catholicam & apostolicam ecclesiam impollutos continerunt, ius habeant & ordinandi, & eos qui digni clero fuerint nominandi, denique & omnia ex lege & instituto ecclesiastico libere exequendi. Quod si quis forte eorum qui ecclesiæ funguntur muneribus, diem suum obierit, tum vnus ex illis qui nuper in ecclesiam adsciti sunt, modo idoneus videatur, & populus illum eligat, episcopusque Alexandriae & suffragetur & consentiat, in locum succedat demortui. Atque sit istud aliis quidem omnibus concessum. De Meletio autem nominatim aliter statutum est, vt videlicet, cum propter petulantiam quam antea osten-

μήτε χροδετείν, μήτε ἐν χώρα, μήτε ἐν πόλει ἐτέρα φαίνεσθαι ταύτης τῆς καθολικῆς ἐνεκα. Ἰδιὸν δὲ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς κεκτῆσθαι. Ἐδὲ δὲ ἕως αὐτῶν καταστάσοντας, μυστικώτερα χειροτονία βεβαιώσοντας, κοινωησώμεθα ἰπὶ τοῖς ἐφ' ὧν τὸ ἔργον μὴ αὐτῶν πλὴν μὲν, καὶ λειτουργεῖν, δὲ ἑτέροις δὲ ἑτέροις ἑξάπαντος πάντων τῶν ἐν ἐκκλησίᾳ καθολικῇ καὶ ἐκκλησίᾳ ἑξιστασμένων, τῶν ἕως πρὸς πρῶτον καὶ συλλειτουργῶν ἡμῶν Ἀλεξάνδρου καθολικῆς ἐκκλησίας. ὡς τοῖς μὴ μηδεμίαν ἑξοίσαν ἑτέροις ἑξοίσαντας αὐτοῖς χειροτετεῖσθαι, ἢ ὑποβάλλειν ὄνομα, ἢ ὅπως ποιῆν πρὸς γνάμης τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἰπὶ τοῖς τῶν ἕως Ἀλεξάνδρου τελευτῶν, ὁσώτατον συλλειτουργῶν ἡμῶν. Ἐδὲ δὲ χεῖρ θεοῦ καὶ ἑξοίς ὑμετέραις ἐν μηδενὶ χάσματι ὑπερσῶντας, ἀλλὰ ἀκκλησιώταις ἐν τῇ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ ὄντας, ἑξοίσαν ἔργον καὶ χειροτετεῖσθαι, καὶ ὄνομα ἐπιτέτεσθαι τῶν ἀξίων τῆς κληρῆς, καὶ ὅπως πάντα ποιῆν καὶ νόμον ἐπιστομὸν ἐκκλησιαστικόν. εἰ δὲ πρὸς συμβαίη ἀπαυῶσθαι τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πρὸς ἡμῶν καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ἡμῶν εἰς τὴν ἡμετέραν τῆς τελευτῆς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, μόνον εἰ ἀξιοὶ φαίνονται, καὶ ὁ λαὸς αἰροῖται, σωεπιπρὸς φιλόντος αὐτῶν, καὶ ἐπιστομῶντος τῆς τῆς Ἀλεξάνδρου ἐπιστομῶντος. τῆς δὲ τοῖς μὴ ἄλλοις ἀπὸ πρὸς χωρήσθαι. ἰπὶ τῆς Μελετίου καθολικῆς ἐκκλησίας ἐκείναι τὰ αὐτὰ ἑδῶν, διὰ τὴν ἀνεκῶν αὐτῶν ἀταξίαν, καὶ διὰ τὸ καθολικῶν καὶ καθολικῶν τῆς γνά-

ANNO
CHRISTI
325.

μης, ἵνα μηδέμια ὁμοιοσύνη ἢ αὐθεν-
 τία αὐτῶν δοθῆναι, ἀμφοτέρωθεν διω-
 μῶν πάλιν ταῖς αὐταῖς ἀπαξίας ἐμ-
 ποιήσας. ταῦτά ὅστι τὰ ὁμοιοφύετα καὶ
 διαφέροντα Αἰγυπτίων καὶ τῆς ἀγιω-
 τάτης Ἀλεξάνδρειαν ἐκκλησίας. εἰ δὲ
 πᾶσι ἢ ἑκατοντάτη ἢ ἑξοχολογία
 συμπαρόντος τοῦ κυρίου καὶ πριμο-
 τάτου συλλειτουργοῦ καὶ ἀδελφοῦ
 ἡμῶν Ἀλεξάνδρου, αὐτὸς παρὸν
 ἀκριβέστερον αἰτιόσας ταῦτα πρὸς ὑ-
 μᾶς, ἅτε δὴ καὶ κύριος καὶ κοι-
 νανὸς τῆς γεννηθῆναι τυχεῶν.
 διαγγελισόμεθα δὲ ὑμᾶς καὶ πρὸς
 τῆς συμφωνίας τοῦ ἀγίου πάρα,
 ὅτι ὑμεῖς αἰετῶς κατωρθώθη
 καὶ τοῦτο τὸ μέρος, ὡς πάντας
 εὐδὲν ἐν τῇ ἐξῆς ἀδελφοῖς, εὐδὲν με-
 τὰ τῆς Ἰουδαίων τὸ πρῶτον ποι-
 οῦντας, συμφώνως Ῥωμαίοις καὶ
 ὑμῖν, ἔπεισαν ἡμῖν ὅτι ὁ δὲ δὲ χειμῶν
 μὴ ὑμῶν φυλακιστοὶ τὸ πάρα, ἐν
 τῷ δευτέρῳ ἀγῶνι πῶς αὐτῶν ἀγνο-
 τάτων ἑορτῶν τῆς πάρα. χαίροντες
 οὐδὲν ἐπὶ τοῖς κατορθώμασι, καὶ ἐ-
 πὶ τῇ κοινῇ εἰρήνῃ καὶ συμφωνίᾳ,
 καὶ ἐπὶ τῷ πᾶσι ἀφῆσαν ἐκκοπήναι,
 διποδέξατε μὲν μὲτὰ μείζονος π-
 μῆς ἔπεισαν ἀγάπης ὅτι συλ-
 λειτουργῶν ἡμῶν, ὑμῶν δὲ ἐπίσκοπον
 Ἀλέξανδρον, ὁμοφρονῶντα ἡμῶν
 τῇ αὐτῇ ὁμοιοφύετα, καὶ ἐν ταῦτα τῇ
 ἡλικίᾳ τοσοῦτον πόνον ὑποσείναι ὑ-
 πὲρ τῆς εἰρήνης ἡμετέρας παρὰ τὴν ὑ-
 μῶν καὶ πᾶσιν. διχεῖτε δὲ ἐπὶ ἡ-
 μῶν ἀπάντων, ἵνα πᾶσι καλῶς ἔχον ὁ-
 ξαντα, ταῦτα βίβλια μένοι, κατὰ
 διδοκίμω γεννημένα, ὡς πιστεύο-
 μῶν, παρὰ τῆς παντοκράτορος θεοῦ,
 καὶ τῆς μονογενοῦς ὑποῦ αὐτῆς τῆς κυ-

dit, tum propter temeritatem &
 proteruiam mentis, nulla pote-
 stas auctoritasve ei tribuatur:
 quippe cum homo is sit qui pos-
 sit denuo ecclesiae statum & or-
 dinem perturbare. Hæc sunt quæ
 ad Ægyptum & sanctissimam
 ecclesiam Alexandrinam prop-
 rie & separatim pertinent. Si
 quid præterea vel Canonibus
 vel decretis constitutum est, hon-
 oratissimus dominus frater &
 collega noster Alexander ad vos
 reuerfus certius perferet, vt qui
 actorum omnium auctor fuerit
 & particeps. Lætum etiam nun-
 tium vobis afferimus de consen-
 su omnium in celebrando san-
 ctissimo festo Paschatis, quod ea
 res etiam vestris precibus recte
 constituta est; ita vt omnes fra-
 tres in oriente, qui antea Iudæos
 imitari consueuerant, iam dein-
 ceptum cum Romanis & vobis, om-
 nibusque nobis, qui eundem
 morem vobiscum a primis tem-
 poribus in eo recolendo tenui-
 mus, sanctissimum festum Pas-
 chatis concordissime celebra-
 bunt. Læti igitur ob res prospere
 gestas, & ob pacem & concor-
 diam communiter inter omnes
 constitutam, tum denique ob ex-
 cisas radicibus hæreses, collegam
 nostrum & episcopum vestrum
 Alexandrum maiore honore &
 ardentiore caritate complecti-
 mini: qui nos præsentia sua re-
 creauit, & permultum laboris in
 hac ætate sua suscepit, quo vos
 alii que omnes tranquilliore pa-
 ce frui possitis. Orate pro omni-
 bus nobis, vt quæ a nobis recte
 sunt constituta, ea rata stabilia-
 que maneant, vt credimus, be-
 neficio Dei Patris omnipoten-
 tis, & vnigeniti filii eius Domi-

ni nostri Iesu Christi, & Spiritus sancti, cui sit gloria in sæcula. Amen.

εἰς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ᾧ ἡ δόξα εἰς πάντας αἰώνας ἀμὲν.

*Publica epistola scripta ab
Eusebio episcopo Cas-
area Palæstinæ.*

Ἐπικύλιον Ἐπιστολή γραφείσα παρὰ
Εὐσεβίου Ἐπισκόπου Καισαρείας
τῆς ἐν Παλαιστίνῃ.

CAPVT XXXIV.

ΚΕΦΑΛ. λθ'.

ETSI verisimile est, fratres carissimi, ea quæ de fide ecclesiastica in amplo & frequenti Concilio Nicææ coacto tractata sunt, ad vos aliunde perlata esse, præsertim cum fama ipsa accuratam rerum gestarum narrationem sua celeritate præcurrere soleat: tamen ne veritas, si auditione sola ea acceperitis, contra se habeat vobis nuntietur, primum eam fidei formulam, quæ a nobis Concilio proposita est, deinde alteram, quam episcopi, vbi nostris pauca adiecerunt, ediderunt, ad vos mittere necesse putauimus. Nostra vero formula, quæ tum coram imperatore nostro sanctissimo perlecta est, tum recte se habere pro certo explorata, ad hunc modum se habet.

ΤΑ ὡς τῆς ἐκκλησιαστικῆς πίστεως πραγματευθέντα καὶ πάλιν μετὰ τὴν συνόδον τὴν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων ἐκείνων, εἰκὸς μὲν ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ, καὶ ἄλλοθεν μεμαθημένα, τῆς φημὸς προσέχειν εὐθύτας. Ὡς δὲ τῶν προσπορευόντων πραγμάτων ἀληθινὸν λόγον ἵνα μὴ ἐν ποιότητι αἰεὶ τῆς ἀληθείας ἐστῶσιν ὑμῶν ἀπιπέλληται, ἀγαθὰίως διεπεμψάμεθα ὑμῖν, προσέτον μὲν τὴν ὑφ' ἡμῶν πεποιδύσαν ὡς τῆς πίστεως γραφὴν, ἐπειτα δὲ τὴν δι' ἑτέρων, ἡμῶν τῆς ἡμετέρας Φωνᾶς προσδρακῆς Ἐπιβαλόντες ἐκδεδώκασι. τὸ μὲν οὖν ὑφ' ἡμῶν γράμμα ἐπὶ παροισία τῆς Ἱεροφιλῆσαιτου ἡμῶν βασιλέως ἀναγνωσθέν, ὡς τε ἔχον καὶ δοκίμως ἀποφανθέν, ἵπτον ἔχει. Ὡς δὲ ἔστιν.

Fides a nobis exposita.

Sicut ab episcopis qui nos antegressi sunt, accepimus tum cum fidei fundamenta in nostris animis primum iacta essent, cumque lauacro baptismi abluti essemus, audiuius, sicut a diuinis scripturis didicimus, & sicut cum fungeremur presbyteri munere, & cum episcopatum obtineremus, credidimus & docuimus; sic etiam iam credentes nostram fidem patefacimus: ea est talis.

Ἡ ὑφ' ἡμῶν ἐπιτεῦσσα πίστις.

Καθὼς παρελάβομεν παρὰ τῶν ὑφ' ἡμῶν Ἐπισκόπων, καὶ ἐν τῇ προσῆτι κατηχῆσά, καὶ ὅτι τὸ λουτρὸν ἐλαμβάνομεν, καὶ καθὼς ἀπὸ τῶν ἁγίων γραφῶν μεμαθήκαμεν, καὶ ὡς ἐν τῷ προσεβυτεῖῳ ἐν αὐτῇ τῇ Ἐπισκοπῇ Ἐπισβύομεν τε καὶ ἐδιδάσκομεν, οὕτω καὶ νῦν προσέοντες τὴν ἡμετέραν πίστιν ὑμῖν προσφέρομεν ἵνα ἔσται αὐτῇ.

Credimus in vnum Deum

Γινεῦομεν εἰς ἓνα θεὸν πατέρα

πατ-